

Men for det tredje er der jo det, at for at naa blot til Halvdelen af Tjenestemændene skal man medregne de ca. 10 000 Lærere og Lærerinder, der er organiseret indenfor Danmarks Lærerforening, og det forekommer mig ret tvivlsomt, om man har Ret til at regne med, at denne Organisation har givet sin Tilslutning til Forslaget. De to Lærere, der afgav den endelige Erklæring til Ministeren, har udsendt en offentlig Redegørelse angaaende denne Sag, og jeg vil gerne med Formandens Tilladelse citere nogle enkelte Linier af denne Redegørelse. Der siges bl. a.: „Ministerens erklærede, at han vilde lægge den største Vægt paa, at Danmarks Lærerforening vilde erklære ikke at ville modarbejde Overenskomsten, idet han vel forstod, at vi efter det forefaldne ikke kunde tiltræde den“. Videre hedder det, at Lærerne fremførte forskellige Forhold angaaende Lærernes Stilling, som de ønskede ændret, men Ministeren hævdede, at det vilde føre alt for mange Konsekvenser med sig.

Saa fortsætter Redegørelsen: Efter fornyet og meget indtrængende Henstilling fra Ministeren, der fremhævede sit Ønske om at staa i det rette og gode Forhold til Danmarks Lærerforening, stillede til Ministerens Raadighed en Erklæring om, at Danmarks Lærerforening — om end med Beklagelse — erklærede ikke at ville modsætte sig Overenskomsten. Endelig siger de senere i Erklæringen: „Vi bebrejder Guldsnorene, at de ikke har søgt os andre, førend de sluttede en Overenskomst, der ogsaa blev bindende for os“.

Med andre Ord, Danmarks Lærerforening blev stillet overfor en fuldbyrdet Kendsgerning: der var ikke noget at gøre, der var sluttet en Overenskomst, som ogsaa blev bindende for dem; og saa sagde de, at under disse Forhold skulde de ikke modsætte sig den. Det er vist det, man med et populært Udtryk kalder at blive tvunget til at gaa frivilligt med.

Jeg vil derfor gerne sige til de Konservative, der nu synes at ville svigte Tjenestemændene, til Trods for at Staten ikke er i saadanne finansielle Vanskeligheder, som de før Valget sagde skulde til, før de skulde gaa med til Nedskæring, at de var saa vist ikke kommet i Spektakel med Flertallet af Tjenestemændene, om de var gaaet imod dette Forslag.

Naar de Konservative trods alle Talemaader alligevel stemmer for Nedskæringen, er Grunden maaske den, at man her i nogen Grad imødekommer det Ønske, der saa ofte har været udtalt af de Konserva-

tive, at man skulde faa en forholdsvis større Forskel paa de højere og de lavere Tjenestemænds Løn. Det er flere Gange udtalt fra konservativ Side, at Forskellen var alt for ringe. Nu har man her lavet en Nedskæring, der rammer procentvis stærkere, jo længere man kommer ned i Rangen. Der er nævnt enkelte Eksempler herpaa af det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, og jeg vil gerne nævne nogle flere Eksempler paa, hvor urimeligt denne Nedskæring kommer til at virke overfor de lavere lønnede Tjenestemænd.

Lad mig tage et Omraade som Statsbanerne. Dér ser man, at Generaldirektøren, der har en Løn paa 20 852 Kr., skal afgive 273 Kr. eller $1\frac{1}{3}$ pCt. I de Tal, jeg har her, har jeg ikke medregnet den halve Procent, der afgives til Pensionsfonden, for den har i alt Fald den Fordel, at den rammer procentvis ens over det hele. Jeg har blot taget Nedskæringen af Konjunktur- og Dyrtidstillæget. Gaar vi lidt længere ned i Rangklasserne til Distriktscheferne, ser vi, at de har 11 140 Kr. og skal af med 257 Kr. eller $2\frac{1}{3}$ pCt. F. Eks. en Togbetjent, der er Familieforsørger med fuld Anciennet og boende som de andre i København, har 3 644 Kr. i Løn og skal af med 219 Kr. eller 6 pCt. Men gaar vi saa ud til de Landstationer, hvor der ikke gives Stedtillæg, virker det langt værre. Saa ser man, at en Portør, der er Familieforsørger og har fuld Anciennet, har 3 029 Kr. i Løn og skal af med 219 Kr. eller ca. 7 pCt. Men tager vi en ugift Portør under 35 Aar, paa yngste Lønning, har han 2 319 Kr. og skal af med 325 Kr. eller omkring 14 pCt.

Tager vi andre Etater, f. Eks. Postvæsenet, vil man se, at Generaldirektøren, der har 14 252 Kr., skal af med 273 Kr. eller ca. 2 pCt. Overpostinspektør og de højest lønnede Postmestre har 9 273 Kr.; de skal af med 248 Kr. eller $2\frac{2}{3}$ pCt. Gaar vi ned til Postbudene, har de i ældste Lønningsklasse 3 524 Kr. og skal af med 219 Kr. eller $6\frac{1}{4}$ pCt., og tager vi dem, der er paa yngste Lønning og er Familieforsørgere, har de 3 194 Kr. og skal af med 219 Kr. eller ca. 7 pCt. Her har jeg regnet med Folk, der alle bor i København og har Stedtillæg. Tager man et Landpostbud, som ingen Stedtillæg har, har han, forudsat at han har en hel Rute, naar han er gift og har fuld Anciennet, 2 819 Kr. og skal af med 219 Kr. eller ca. 8 pCt.; men er han ugift og over 35 Aar, har han kun 2 693 Kr., men skal af med 373 Kr. eller 100 Kr. mere, end Gene-